

OFICIALA ORGANO POR SVEDA ESPERANTO-FEDERACIO (S. E. F.)

<p>11a Jaro N:o 1</p>	<p>Redaktör: HENNING HALLDOR. Ansvarig utgivare: W. WAHLUND. Prenumerationspris: Helt år kr. 3:50. Lösnummerpris: 35 öre. Annonspis: 10 öre pr mm. Redaktionens och expeditionens adress: Förlagsföreningen Esperanto, Stockholm 1.</p>	<p>Redaktanto: HENNING HALLDOR. Responda Eldonanto: W. WAHLUND. Abonprezo eksterlanden: sv. kr. 4:50. Prezo po numero: 35 oeroj. Ancuprezos: 10 oeroj po milineitro. Adreso de redaktejo kaj ekspedejo: Eldona Societo Esperanto, Stockholm 1, Svedujo.</p>	<p>Januaro 1923</p>
---	---	---	---------------------------------------

Arbetarna och världsspråksfrågan.

Av Riksdagsman Ernst Eriksson.

Samtidigt med att kommunikationerna förbättrats ha också de mellanfolkliga förbindelserna fått en alltmera intensiv karaktär. Vetenskapsmän, affärsmän, trafikmän etc., alla hava behov av att komma i förbindelse med kolleger i främmande länder. Som en följd härav har också det internationella umgänget i olika former blivit allt mer och mer utvecklat.

För detta internationella samliv kvarstår dock ännu ett stort hinder, nämligen språkfrågan, även om detta hinder med de förbättrade möjligheterna till studier i någon mån neutraliserats. Men som kunskap i främmande folks språk i allmänhet är förbehållet de s. k. bildade klasserna, så är det för de smärre nationernas lägre folkklasser förenat med stora svårigheter att kunna delta i det mellanfolkliga samarbetet.

Språkfrågan har tidigare icke haft någon egentlig betydelse för arbetareklassen. Dess möjligheter att komma utanför det egna landets gränser ha varit mycket små. I och med att arbetarörelsen växer sig stark och får en allt större betydelse inom det egna landet, så erhåller emellertid denna rörelse ett allt större inflytande på det internationella området. Erfarenheten visar också på, att det uppstått ett ökat behov för representanter för skilda länders arbetareorganisationer att komma samman till överläggningar och rådslag. Därmed aktualiseras även språkfrågan för arbetareklassen. Var och en, som kommit att intaga en mer eller mindre ledande ställning inom ett facks organisation, blir därvid i behov att kunna andra språk än sitt modersmål, vare sig detta sker genom att han

sändes som representant till ett främmande land eller genom att en internationell sammankomst förlägges till det egna landet och han därvid kommer i förbindelse med kolleger från andra länder.

Det är självklart att denna utveckling av förhållandena medfört att behovet av en lösning av språkfrågan blivit än mera trängande än förr. Så länge resor i främmande land eller deltagande i internationella sammankomster i stort sett var förbehållet de bildade klasserna, spelade språkgränserna en förhållandevis liten roll. I dessa klassers utbildning ingår i regel kunskap i ett eller flera levande språk. För arbetareklassen är ju förhållandet helt annorlunda; endast ett ringa fåtal har någon närmare kännedom om andra språk än det egna modersmålet. Medan sålunda ett uppdrag att deltaga i en internationell kongress av en läroverksbildad person kan fullgöras utan vidare — ehuru även de, som läst främmande språk i skolan, pläga stå sig ganska slätt vid sådana tillfällen — måste ett dylikt uppdrag till en arbetare föregås av språkstudier, vilket ofta är förenat med en hel del svårigheter. Ofta nog är det icke nog med att lära sig ett enda språk, vilket givetvis bidrager till att öka svårigheterna.

De största svårigheterna för det internationella samarbetet bestå dock däri att förhandlingarna måste föras flerspråkliga. Alla tal måste tolkas till tre ä fyra språk; alla tryckta handlingar sammalunda. Huru dessa förhållanden skola betunga förhandlingarna vid en internationell kongress torde icke behöva utvecklas. Var och en för-

står utan tvivel vilken lättnad det skulle beredas detta arbete, därest man kunde komma dithän att man hade infört ett enda internationellt kongressspråk. Säkerligen skulle även den sakliga behandlingen av föreliggande frågor vinna härför.

Det är min förvissning, att det icke inom överskådlig tid är möjligt att uppnå enighet om att göra ett av de stora levande språken till internationellt kongressspråk. Önska vi komma ur de nu rådande förhållandena, få vi alltså koncentrera våra ansträngningar härutinnan på att få ett neutralt språk antaget, och vi ha då ett sådant språk, som prövats i stora församlingar, nämligen esperanto. Låt oss därför ena oss i arbetet för detta!

Ärade läsare, som icke redan kan esperanto, nu rycker du nog på axlarna och säger, att dessa tankar äro bara utopier. Men även om så vore — huru många tusen gånger ha vi icke fått höra att arbetarnas organisationssträvanden, deras kamp för bättre levnadsvillkor åt arbetarna, deras tro på rättvisare samhällsförhållanden, allt detta är bara utopier. Vi ha dock fortsatt att arbeta, med påföljd att vi nu i många avseenden kommit ett gott stycke på väg. Vi gå framåt mot våra utopier. Hur skulle det vara om vi till våra övriga utopier skulle lägga ännu en, världsspråksfrågan — esperanto. Jag menar att det skulle vara en heder för arbetarörelsen att så göra.

Det är min tro att världsspråksfrågan icke kan lösas annat än genom arbetarörelsen i de olika länderna, naturligtvis med hjälp av intresserade och kunniga språk-

Pri la sortoj de La Espero.

Post la apero de la antaŭa numero La Espero estas translokigita al nova presejo. Nun ni preskaŭ povas diri, ke ĝi estas presota en esperantista presejo, ĉar nia samideano Bernhard Eriksson en Ludvika ĝin presos ĉe si.

La presado de gazeto en alia urbo ol tiu, en kiu estas la redaktoro, devas iomete malfaciligi la laboron. En tiu ĉi okazo la redaktoro tamen plene konfidis al la bonvolo kaj la esperantista fervoro de s-ro Eriksson, kiu kunhelpis legonte la presprovaĵojn k. t. p.

La plej granda avantaĝo de la nova arango tamen estas, ke de nun kaj redaktoro kaj legantaro povas esti tute certaj ke la gazeto aperos en ĝusta tempo, kio bedaŭrinde ne ofte okazis dum multaj jaroj — eble eĉ neniam. Samideano Eriksson certe ne malzorgos La Espero'n, kiel faris ĝiaj antaŭaj presistoj; por li estos ĝojo pretigi nian gazeton, kaj tiun ĝojon li kompreneble ne malzorgos.

La eldono estis jam antaŭ unu jaro fiksita je la 15:a de ĉiu monato. Tiu dato validos ankaŭ por la nuna jaro. Manuskriptoj devas esti ĉe la redaktoro plej malfrue je la 5:a.

Ni deziras, ke la nova arango havos bonan influon je nia gazeto kaj ke nia legantaro kreskos — tio estas ja la deziro de ĉiu redaktoro.

La Red.

.....

Jag är sedan år tillbaka orubbligt övertygad om att genom esperantospråket det internationella hjälpspråksproblemet är fullständigt löst. Esperanto är för närvarande icke endast det förnuftigaste internationella hjälpspråket, utan det är även det mest utbredda; på grund därav måste den samlade världsspråksrörelsen koncentrera sig på detta enda mål — det allmänna antagandet av Esperanto.

*Dr Alfred H. Fried.
Nobelpristagare (fredspriset) 1911.*

män och lärare, som skulle bygga på arbetarnas organisationer och arbetarnas bildningstörst. Frågan om ett världsspråk kan icke lösas av parlamenten, det måste här som ofta annars bli en folkrörelse som bär upp idén, innan den kan omsättas i praktiken. Jag önskar att alla goda vänner av framsteg och kultur ville vara med i arbetet för att skapa en sådan folkrörelse.

La kolono de la komencantoj. Nybörjarnas spalt.

Under denna rubrik komma vi att då och då meddela översättningar till esperanto av lätta och välkända små stycken. I en del fall blir det parallelltext på svenska, och nybörjarna få här ett utmärkt tillfälle att öva sig i översättning om de övertäcka esperantospalten, utföra översättningen och därefter jämföra den med esperantotexten.

Rektor S. Jansson har välvilligt lovat att medverka i denna avdelning.

La hundo kaj la peco da viando.

Foje hundo naĝis tra rivereto kun peco da viando en sia buŝo. Vidante en la akvo la bildon de la viando, li kredis, ke ankaŭ ĝi estas viando, kaj volis ĝin ek-kapti. Sed kiam li malfermis la buŝon, li perdis sian pecon, kiun la rivereton for-portis.

La membroj de l' homa korpo.

Unufoje laciĝis la membroj de la homa korpo reciproke servi sin kaj decidis ne plu fari tion.

La piedoj diris al la ceteraj membroj: "Kial devas ni solaj porti vin?"

La manoj diris: "Kial devas ni solaj labori por vi aliaj? Akirigu manojn vi mem, se vi bezonas tiajn!"

La buŝo murmuris: "Mi estus malsanulo, se mi ankoraŭ ĉiam preparus nutraĵojn al la stomako, por ke li digestu ĝin ne-ageme. Li akirigu mem buson, se li bezonas tian!"

Sajnis ankaŭ tre strange al la okuloj, ke ili solaj devis gardi kaj vidi por la tuta korpo. Sammaniere diris ankaŭ la aliaj, kaj rifuzis obei kaj servi unuj la aliajn. Sed kio okazis? Kiam la piedoj ne plu volis marŝi, la manoj ne labori, la buŝo ne manĝi, la okuloj ne vidi, tiam sen-suk-iĝis ĉiuj membroj, kaj la korpo pereis iom post iom. Tiam ili komprenis, ke ili agas neprudente, kaj interkonsentis, ne plu fari tiamanieren.

Nun unu membro ree servis la alian, kaj ĉiuj iĝis sanaj kaj fortaj kiel antaŭe.

Hunden och köttstycket.

En gång sam en hund över en bäck med ett stycke kött i sin mun. Seende i vatt-net bilden av köttet, trodde han, att även det var kött, och ville gripa det. Men då han öppnade munnen, tappade han sitt stycke, som bäcken förde bort.

Människokroppens lemmar.

En gång tröttnade människokroppens lemmar att tjäna varandra och beslöt att icke mera göra detta.

Fötterna sade till de övriga lemmarna: "Varför måste vi ensamma bära eder?"

Händerna sade: "Varför måste vi ensamma arbeta för er andra? Skaffa härder själva, om ni behöver sådana!"

Munnen brummade: "Jag vore en dum-bom, om jag ännu beredde näring åt magen, för att han skulle smälta den överksam. Han må skaffa sig själv en mun, om han behöva en sådan!"

Det tycktes också mycket besynnerligt för ögonen, att de ensamma måste vakta och se för hela kroppen. På samma sätt sade även de andra, och vägrade att lyda och tjäna varandra. Men vad hände? Då fötterna icke vidare ville gå, händerna icke arbeta, munnen icke äta, ögonen icke se, då förtvinade alla lemmar och kroppen förgicks så småningom. Då förstodo de, att de handlade oklokt, och överenskommo, att icke mera göra på sådant sätt.

Nu tjänade på nytt den ena lemmen den andra, och alla blevo friska och starka såsom förut.

Ett rekord.

Gång efter annan kan man läsa om personer, som på otroligt kort tid lärt sig esperanto. Vid början av en kongress t. ex. har en person, som ej kunde esperanto, varit närvarande och råkat bliva intresserad. Under de dagar kongressen pågätt har han studerat språket och tillägnat sig det i så hög grad att han kunnat stå upp och hålla tal.

Detta förefaller otroligt, men man får taga i betraktande att det handlar om personer som förut grundligt kända flera språk samt dessutom besitta stor språklig talang.

I ett av de senaste numren av Esperanto Triumfonta berättas om en amerikansk ingenjör, Charles B. Foley, som började studera esperanto kl. 1 e. m. den 1 oktober. Under 7 timmar arbetade han intensivt under en esperantists ledning. Därefter sammanfördes han med en portugisisk esperantist, som ej kunde engelska, och de samtalande ganska obehindrat under tre timmars tid.

Också ett rekord.

Agrabla surprizo!

Kiel senlaborulo mi estas dum la lastaj monatoj vaginta de loko al loko, por se eble ie trovi laboron. Iom da tempo antaŭ Kristnasko mi venis al Gävle. Frue matene je la tago nomata Kristnaskvespero mi vekiĝis, ĉar iu malfermis la pordon. Tiam envenis juna viro, iris al mia lito kaj donis al mi leteron, dirante:

— Malfermu ĝin!

Tion mi faris, kaj malferminte la kover-ton mi trovis, ne nur skribaĵon, sed ankaŭ monsumon. Gevlaj esperantistoj volis pli-agrabliki por mi Kristnaskon, tion klarigis al mi la letero.

Koran Dankon, Karaj Samideanoj en Gevle!

Gustav Jönsson.

.....

ÄR DU EJ REDAN, SÅ BLIV ESPERANTIST!

MED ESPERANTO GENOM TYSKLAND.

Några reseintryck.

Att man enligt fackmännen, d.v.s. språkprofessorerna m. fl., icke kan ha någon nytta av ett konstgjort språk, sådant som Esperanto, veta vi mer än väl. Men även en gammal inbiten esperantist kan, när han första gången skall pröva språkets användbarhet på utländsk mark, göra sig den frågan: Skall esperanto motsvara förväntningarna, eller skall det visa sig, att det ännu är för tidigt för att det skall kunna fylla sina uppgifter? Vi stå ju ännu ganska långt från det slutliga målet: språkets allmänna införande.

Det var därför icke utan en viss nyfikenhet jag en soig söndagsförmiddag lämnade Trälleborg bakom mig för att göra en rundtur genom Tyskland, med esperantostjärnan i knapphållet. Och det visade sig snart nog, att jag icke bar den förgäves. Redan på färjan upptäcktes den nämligen av tre norska esperantister, även de på väg till Tyskland, och snart var ett livligt samtal på esperanto i full gång.

I Sassnitz skildes våra vägar åt, de reste till Berlin och jag fortsatte till Lübeck, första anhalten på min resa. Nu gällde det! Jag hade meddelat "delegiton" (Världsesperanto-Förbundets ombud) om min ankomst och hoppades, att han skulle motaga mig vid stationen. Men förgäves tittade jag efter någon esperantostjärna där, och mina förväntningar sjönko med varje minut. Just som jag skulle lämna stationen kom emellertid räddningen i form av en "esperantistino", tätt följd av en manlig "samideano". Bägge talade esperanto flytande, och snart hade jag fått både hotellrum och litet "till livs" efter 9 timmars fasta. Men delegiton? Det kommer jag till litet senare.

Dagen därpå skulle jag bese staden, men sedan jag gått några timmar gata upp och gata ned och tittat på husen och försökt tillämpa mina mödosamt förvärvade kunskaper i tyskan, var jag ganska trött därpå och beslöt att avlägga ett besök hos delegiton. Och där fick jag förklaringen. Mitt kort hade — som jag nästan anat — kommit honom för sent tillhanda, beroende på att jag först i sista minuten bestämde mig för att göra ett uppehåll i Lübeck. Jag behövde emellertid icke ångra mig, ty under Dr Möbusz' utmärkta ciceronskap uppenbar de sig Lübeck som en av Nordtysklands mest sevärda städer. Marienkirche, Schabbelhaus och Schiffershaus rekommenderas varje Lübeckbesökare.

Morgonen därpå anlände jag till Hamburg. Som jag — på grund av min något obestämda resplan — alldeles uraktlät att

underrätta U. E. A:s ombud om min ankomst, tog jag här en droska och for hem till honom och hade turen att även träffa honom hemma. Och med hans hjälp fick jag även här tag i ett trevligt och relativt billigt rum, dock icke utan svårighet, ty hotellen voro här liksom överallt överfulla.

Nästa hållplats var Köln. Vis av skadan hade jag här tillskrivit "delegiton" och erhöill omedelbart rum. Dagen därpå skyndade jag mig att göra ett besök hos "Esperanto Triumfonta" i Horrem. Och det var ett i allo angenämt intryck man erhöill av detta esperantistiska tidningsföretag. Hela personalen i det nybyggda tryckeriet, från redaktören till sättnare och maskinskriverska, talade esperanto flytande. Från tryckeriet ställdes stegen till expeditionen, där utrymmet var litet men ordningen mönstergill. Och samtalet med företagsledare, s-ro Jung, förstärkte i hög grad förtröendet till dess livaktighet och utvecklingsmöjligheter.

Åtresan till Köln företogs i sällskap med tidningens expeditör, s-ro Hurler, vilken jag har att tacka för ett par synnerligen angenäma kvällar i Köln. Vid ett besök i ett av de största varuhusen hade jag tillfälle konstatera, att bokavdelningen där kunde glädja sig åt en betydande avsättning av esperanto-böcker. Det skulle vara i Sverige, tänkte jag i mitt stilla sinne.

Från Köln gjorde jag i sällskap med en av esperantisterna där, som välvilligt ställde sig till mitt förfogande, en avstickare till badorterna utefter Rhen. Bland de sevärigheter, han fäste min uppmärksamhet på, vill jag särskilt nämna "Niebelungenhalle" vid Königswinter. Detta Wagnermonument, om vars tillvaro jag aldrig hört talas och varom även en hel del tyskar syntes sväva i okunnighet, är ett av de egendomligaste minnesmärken jag sett, bestående av en enkel, monumental byggnad, inrymmande en enda, kupoltäckt sal, vars väggar voro prydda med en serie stora målningar med motiv ur Niebelungensagan. Jämförd med de många kejsarstatyer och Bismarcksmonument, som trängas i alla tyska städer, var detta en upplevelse.

Från Köln gick resan till Leipzig. Delegiton var för tillfället på kongress i Helsingfors, men hans ställföreträdare gjorde allt för att underlätta min vistelse där, som kom att bli ganska lång. Och tack vare esperanto och esperantisterna blev det några synnerligen angenäma dagar. Även ur affärssynpunkt var det ofta förmånligt att vara esperantist; ensam var man bara utlänning (ofta = "valutasvin"), med en esperantist till hjälp kunde man vara säker om att bli både hövligt bemött och kanske även spara in en slant. Ett särskilt kapitel förtjänar mässan — världens största —, men utrymmet tillåter mig icke här gå in

på den. Här fick man emellertid en levande känsla av behovet av ett internationellt språk. Och vissheten om att ett internationellt språk är möjligt fick man vid besök å esperantisternas egen samlingsplats, inrymd i tyska esperantoinstitutets lokal. Vid en särskilt anordnad "mässafest" för de esperantistiska mässbesökarna meddelade institutets föreståndare, Dro Dietterle, att ett 50-tal esperantister från 18 olika land besökt byrån, trots bristande reklam om dess befintlighet. Och där kände man sig nästan som hemma, lätt och ledigt gick konversationen, från vilket land besökarna än voro, och utan besvär fick man de upplysningar, man önskade.

Från Leipzig har jag också minnet av en liten improviserad ingenjörskongress. Det var en tysk ingenjör, ordförande i Leipzigs Esperantoförening, en engelsk ingenjör, som befann sig på återresa från Helsingforskongressen, och undertecknad, svensk, som sammanträdde en kväll på Café Corso och dryftade gemensamma angelägenheter. Och visst är, att förståelsen var betydligt större än vad den är på de stora officiella kongresserna.

Men snart måste jag även lämna Leipzig, ehuru det var med saknad, och ställde färden över Berlin hem. På grund av den knappa tiden blev vistelsen i Berlin icke lång, men jag hann i alla fall ännu en gång konstatera Esperantos nytta. På anvisning av en bekant hade jag telegrafiskt beställt rum, men endast för att vid framkomsten finna, att det icke fanns något att få! Efter en del fruktlösa försök tog jag då och for till ett esperantomöte, jag hade kännedom om, och här satte man telefonerna i rörelse, med resultat att jag snart hade tak över huvudet.

Den sista dagen av min vistelse i Berlin ägnade jag åt en utflykt till Potsdam, och denna söndag blev en av de vackraste på resan. Delegiton var bortrest, men i hans frånvaro fullgjorde hans fru och dotter jämte en ung svenska, som gästade dem, värdskapet och ciceronskapet på bästa sätt. Och på kvällen gästade jag en annan familj, som genom esperanto funnit i Sverige sitt andra fosterland och som, när jag sent omsider skildes från den, bad mig framföra hälsningar till en mängd esperantovänner i Sverige.

Vad jag särskilt fäste mig vid under dessa veckor i främmande land var den gästvänlighet, som överallt kom en till mötes. Utan esperanto var man blott en utlänning, med esperanto var man en gärna sedd gäst. Och även om man ibland måste konstatera, att de esperantistiska organisationerna hade sina brister, kunde man dock ej undgå att se, att rörelsen har slagit starka rötter och blir en allt viktigare faktor att räkna med i internationellt liv. Vid

Sveda kroniko.

Lernejestro Sam Jansson faris ĉe Brita Esp. Asocio ankaŭ la superan ekzamenon pri Esperanto kaj gajnis la meriton "with distinction".

Ni gratulas!

Hällum. La studrondo de Excelsior-förbundet aranĝis la 3-an de dec. Esperantovesperon en la lernejo. Redaktoro Erik Bogren, Skara, parolis pri la sonoj de Esperanto kaj red. E. G. Torgny pri Esp. kiel kulturfaktoro kaj direktoro A. Rosenberg pri sia vojaĝo en Germanujo dum la lasta somero.

Ludvika. La grupo esp. de Ludvika jarkunveno la 8-an de jan. en Bergslags-Conditoriet. Kiel estraranoj por 1923 oni elektis: prez. s-ro Bernh. Eriksson, vic-prez. s-ro John Karlsson, sekr. s-ro E. Lundin, vic-sekr. s-ro S. Johansson, kasisto s-ro A. Jansson. Anstataŭantoj s-roj Berg kaj Eriksson. Kiel revizoroj oni elektis s-oj Sandberg kaj Hellqvist.

Malmö. La grupo esp. de Malmö kunvenis la 28-an de Nov. en Kafejo Bristol. Propono ke la grupo akiru propran kunvenejon estis diskutata. La deziroj ricevitaj estis unuanimaj, sed kaŭze de la malfavoraj ekonomiaj cirkonstancoj oni decidis prokrasti la aferon.

Poste la subskribinto paroladis pri impresoj akiritaj dum lastsomera vojaĝo en Germanujo, Belgujo kaj Francujo, multloke renkontinta gesamideojn por kiuj la utileco de Esperanto estis spertita.

La 7-an de dec. okazis en sama loko ordinara kunveno por elekto de estraranoj por venonta jaro. Prez. fariĝis s-o Lorentz Jönsson, vic-prez. s-o C. Östling, kasisto s-o Ture Gällström, sekr. s-o John Pettersson, vic-sekr. s-o Ernst Andersson. Anstataŭantoj: s-oj R. Gustafsson kaj A. Skanz. Revizoroj oni elektis s-ojn Karl Rosengren kaj A. Larsson kun A. S. Svensson kaj Otto Nilsson kiel anst. Bibliotekisto fariĝis s-ro S. A. Svensson kaj s-ro M. Carlsson vic-bibliotekisto.

La kristnaskfesto de la klubo okazis la 28-an de dec. kaj estis bone vizitata. La programo enhavis paroladon, kantadon, disdonadon de kristnaskdonacoj k. t. p. En la plej bona humoro oni finis la feston per komuna dancado ĉirkaŭ la verdstandarde ornamita kristnaskpiceo, kaj ĝi restos nun al la partoprenintoj en agrabla memoro.

E. A.

Nässjö. Kurson kun 15 partoprenantoj gvidas samideano J. O. Nyström.

Umeå. Esperanta grupo estas fondita. La anoj komencis la lernadon de Esperanto.

Ystad. Nia samideano, kolegias adjunkto H. Skog faris ĉe komuna kunveno de lernejestroj kaj la instruistaro tiea paroladon pri Esperanto. La ĉeestantaro ampleksis 40 personojn.

resor, särskilt om man vill ha det bekvämt, är det ovärderligt att kunna esperanto — bara man icke underlåter att i tid meddela U. E. A:s ombud om sin ankomst!

R. P—n.

Norge.

Norska esperantoförbundet hade årsmöte i Kristiania den 23 okt. 1922. Ändringar av förbundets namn och första paragrafen av dess stadgar gjordes. Beslut fattades om anslutning till Officiala Esperantista Organizo; till förbundets representant i denna valdes ordföranden, löjtnant Bugge-Paulsen.

För att ordna frågan om en expeditiions-lokal genom startande av en pappershandel tillsattes en kommitté.

En korrespondenskurs skall utgivas. Den blir grundad på Riefplings lärobok.

Till styrelse valdes: löjtn. R. Bugge-Paulsen, ordf.; kassör K. Johnsen, v. ordf.; kassör B. Ottesen, sekr.; fru H. Nyström, bibl.; bankrevisor A. Arnesen, kassör, samt lärarinnan R. Bye och cand. mag. H. Bonnevie.

Tyskland.

I Nürnberg pågå förberedelserna till nästa års kongress med all kraft och mycket arbete nedlättes på att intressera allmänheten. Kurser ha anordnats för spårvägs-konduktörer och polismän. Inalles deltaga i Nürnberg över 1,000 personer i esperantoundervisning för närvarande.

Överborgmästaren dr. Luppe har mottagit posten som kongressens hedersordförande.

Sennacieca Asocio Tutmonda, de revolutionäras esperantoorganisation, har bildat ett eget bokförlag med säte i Düsseldorf. Aktierna kosta 500 mark stycket.

I Dresden har ovannämnda organisation öppnat 18 nya esperantokurser med sammanlagt 500 deltagare.

Poliskammaren i Dresden har beslutat att tillställa redaktionen av den internationella polistidningen "La policisto" de underrettelser, som kunna vara av internationellt intresse.

England.

För några år sedan anordnade Londons handelskammare regelbundet esperantoexamen. Under kriget upphörde dessa, men de skola nu återupptagas. Den 18 maj 1923 skall examen ordnas om brittiska esperantoförbundet kan garantera tillräckligt antal deltagare.

Fröken Gladys Cosmetto har på esperanto sjungit den vackra sången "Gis" i rundradion. Det torde vara första gången sång på esperanto ingått i programmet för en dylik konsert.

Tjeckoslovakiet.

Inom Centralföreningen av tjeckoslovakiska lärare, den enda sammanslutningen av lärare vid landets mellanskolor och omfattande ca 4,000 medlemmar, har en esperantosektion bildats. 21 personer ha anstutit sig.

Herr Aug. Pitlik, som sistlidne vår besökte Stockholm, har av undervisningsministern förordnats till lärare i esperanto vid tekniska högskolan i Prag.

Vid tyska lärarinneseminarier i Prag hölls fjärde offentliga esperantoexamen den 13 november. 10 personer deltog och blevo godkända.

Spanien.

Esperanto har införts som undervisningsämne i polisskolan i Madrid.

Brasilien.

De brasilianska handelsföreningarnas första kongress har antagit följande uttalande: "Braziliens handelsföreningars kongress beslutar tillstyrka undervisning av esperanto i handelsskolorna och användandet av detta språk i förbindelser med utländska handelskamrar".

Andra amerikanska kongressen för ekonomisk utveckling och handelsundervisning, vilken nyligen hölls i Rio de Janeiro, har gjort ett liknande uttalande.

.....

Esperanto och språkstudier.

Då esperanto är så att säga kvintessencen av de europeiska språken, är det självklart att kunskap i esperanto skall underlätta studiet av de övriga och främst de romanska språken och engelskan. Detta är i så hög grad fallet, att i engelska rapporter till Nationernas förbund denna synpunkt framför alla andra framhållits. Sålunda trots att esperanto f. n. icke är så utbredd att det ur handelssynpunkt förtjänar större beaktande, ansågs dess frivilliga införande som andra språk värt att uppmuntras.

Detta esperantostudiets värde som allmänt språkbildande torde böra påpekas för studiecirkel och därmed likartade institutioner. När det icke rör sig om snabbkurser för utrikes resor utan gäller verklig, grundläggande språkbildning — för svenska såväl som främmande språk — finnes ingenting som går upp mot esperanto.

Ordförrådet ger nyckeln till låneorden och sålunda de viktigaste främmande orden, ljuden träna tungan för så gott som alla i de främmande språken befiintliga, och den lagom lätta grammatiken väcker formkänslan och stärker fordran på klarhet i uttrycket.

Och därtill kommer denna härliga känsla att inom rimlig tid kunna behärska ett främmande språk i läsning, tal och skrift, också i rapporter påpekat som en ovärderlig fördel med esperanto.

.....

GLÖM ICKE

att insända avgiften för 1923 under denna månad!

Tre år i Esperantos historia.

Några kortfattade kronologiska anteckningar av *Henning Halldor*.

Det korta avsnitt i det internationella språkets historia, för vilket en summarisk redogörelse här skall lämnas, är icke beläget så långt tillbaka att det äger enbart historiskt värde. Tvärtom Det är de tre senaste årens händelser, som skola relateras, och verkningarna av de beslut och åtgöranden, som under denna tid förekommit, ha i en del fall ännu icke visat sig.

År 1920.

Den över en miljon medlemmar omfattande sammanslutningen av f.d. soldater i världskriget beslöt vid sin kongress i Genève att i princip antaga ett internationellt språk för bruk inom organisationen och uppdrog åt den franske författaren Henri Barbusse m. fl. att utreda frågan om vilket språk som borde antagas. I deras uttalande tillstyrktes efter gjord granskning av olika språkförslag antagandet av esperanto och alla världsspråksvänner uppmanades att ena sig därom.

Vid de internationella sällskapens kongress i Bryssel 5—20 sept., varvid 112 sammanslutningar voro företrädde, antogs — enhälligt, så när som på en röst till förmån för franskan — ett uttalande till förmån för esperanto, vari uttrycktes önskvärdheten av att uppskjuta alla krav på förbättringar tills det internationella språket blivit antaget av regeringarna.

Vid det samtidigt upprättade internationella universitetet inrättades en lärostol även i esperanto. Detta skulle utgöra ett experiment, vars resultat skulle bliva avgörande vid beslut om esperantoundervisningens fortsättande.

Esperantisternas 12:te världskongress — den första efter kriget — ägde rum i Haag med ett deltagareantal av 400.

Vid Nationernas förbunds första församling i Genève framfördes av 11 stater en resolution om esperanto. Undertecknarna voro: Sydafrika, Brasilien, Belgien, Kina, Chile, Kolumbia, Indien, Haiti, Italien, Persien och Tjeckoslovakiet.

Finska riksdagen beviljade efter en uttömmande debatt, varunder

flera förslag framfördes, 25,000 mark till esperantorörelsen inom landet.

År 1921.

Paris handelskammare införde esperanto såsom valfritt ämne i de under densamma lydande handelsskolorna och utsände en uppmaning till alla handelskammrar att använda esperanto. Detta föregicks av en metodisk undersökning av esperantos duglighet, vilken omfattade även översättningsprov.

Vid denna tidpunkt använde 18 handelskammrar esperanto och förordade det som handelsspråk.

Handelshögskolorna i Leipzig och Nürnberg hade regelbundna föreläsningar däri.

Esperanto infördes för ett års tid som obligatoriskt läroämne i folkskolans högsta klass i kantonen Genève, Schweiz.

Tjeckoslovakiska undervisningsministeriet införde på prov esperantoundervisning i läroverken under ett års tid.

Röda korsets tionde internationella konferens i Genève uppmanade i en resolution alla Röda kors-organisationer och medlemmar att befordra esperantos utbredning.

25 medlemmar av franska vetenskapsakademien utsände en kraftig uppmaning till allmänt användande av esperanto inom vetenskapens och teknikens områden.

Handelsskolornas internationella kongress i Lyon uttalade sig för esperanto.

Brasilianska och tjeckoslovakiska ingenjörsförbunden uttalade sig för esperantos användande inom tekniken.

Esperanto infördes i statens tekniska skolor i Hamburg.

I 36 tyska folkhögskolor meddelades esperantoundervisning.

Dresdens poliskammare inrättade en esperantoavdelning.

Esperantisternas 13:e världskongress ägde rum i Prag. 2,600 del-

tagare voro anmälda, därav 111 svenskar.

Franska föreningen för vetenskapernas främjande uppmanade vid kongressen i Rouen de tekniska och vetenskapliga sammanslutningarna att främja esperanto.

Internationella förbundet för folk rättens skydd antog vid kongressen i Genève esperanto till officiellt språk och rekommenderade Nationernas förbund att införa det i skolorna.

Internationella arbetsbyråns konferens rekommenderade esperanto för den mellanfolkliga samfärdseln.

1,800 folkskolebarn i Breslau deltog i esperantoundervisning och i Chemnitz 1,000 barn.

Transsylvaniens arbetares landsorganisation antog en resolution, i vilken den förklarade sig införa esperanto i sin korrespondens samt uppfordrade all världens arbetarorganisationer att göra detsamma.

Italienska föreningen för vetenskapernas främjande uttalade sig vid kongressen i Triest för esperanto och tillsatte ett särskilt esperantoutskott.

Fyra katolska förbund förenade sig om utgivandet av en tidning på esperanto, "Katolika mondo".

Vid Nationernas förbunds andra församling i Genève framfördes frågan om esperanto såsom internationellt språk av 13 stater. Dessa voro: Sydafrika, Rumänien, Persien, Belgien, Tjeckoslovakiet, Kolumbia, Kina, Finland, Albanien, Japan, Venezuela, Indien och Polen.

Generalsekretariatet erhöll i uppdrag att undersöka esperantos nuvarande utbredning och inkomma med rapport till nästa församling.

År 1922.

Internationella arbetsbyrån började använda esperanto i sin korrespondens samt för propaganda. Tryckta och duplicerade cirkulär utsändas regelbundet till esperantoorganisationerna.

I 34 bulgariska läroverk undervisades esperanto av statligt erkända lärare. Lärjungeantalet uppgick till över 1,000. Bristen på lärarekrafter omöjliggjorde större deltagareantal.

Det förutvarande sachsiska esperantoinstitutet i Leipzig utvidgades till att omfatta hela tyska republiken och lades under riksinrikesministeriet, inom vilket en särskild föredragande för esperantoärenden utsågs.

I japanska riksdagen väcktes av 17 ledamöter en motion om esperantos införande i landets folkskolor, vilken motion antogs av underhuset. (Om motionens vidare öden har ingenting förports.)

Överste House, f. presidenten Wilsons förtrogne och rådgivare, uttalade sig i en intervju för esperanto och fastslog att vid fredskonferensen i Versailles de amerikanska och italienska diplomaterna blevo handikappade genom otillräckliga språkkunskaper.

I Braunschweig infördes esperanto såsom valfritt ämne i de allmänna läroverken.

Brasilianska handelsförbundet, en betydelsefull sammanslutning av affärsmän, antog ett uttalande, vari esperantoundervisning varmt rekommenderades för handelsskolor.

En internationell konferens av esperantolärare ägde rum i Nationernas förbunds lokaler på inbjudan av det ansedda Jean Jaques Rousseauinstitutet. Tillsammans 90 ombud närvaro, däribland representanter för 16 regeringar samt 22 internationella organisationer. Konferensen hälsades av N. F:s generalsekreterare Eric Drummond.

I de tjeckoslovakiska läroverken deltog över 350 lärjungar i esperantoundervisningen och i folkskolorna 450.

Esperantisternas 14:e världskongress ägde rum i Helsingfors. Finska republikens president stod som dess beskyddare och mottog representanter för kongressen i slottet. Finska riksdagen beviljade ett anslag av 50,000 mark till kongressens anordnande.

1,200 skolbarn anmälde sig i Dresden till höstens esperantokurser. Arbetsarnas esperantoförening hade i samma stad 500 kursdeltagare.

Esperantofrågan upptogs till behandling av Nationernas förbunds tredje församling. Den av generalsekretariatet framlagda rapporten om resultatet av undersökningarna om esperantos nuvarande ställning m.m. var mycket gynnsam för esperanto. Efter lång debatt beslöts på Frankrikes förslag att hänskjuta frågan om ett internationellt hjälpspråk till permanenta kommissionen för intellektuellt samarbete. Finland, Kina, Japan, Persien, Sydafrika och Bulgarien röstade för ett omedelbart antagande av förslaget om esperantos införande i skolorna. De stater, som yrkade rent avslag, voro Sverige, Norge och Danmark.

Albaniens regering beslöt införa esperanto i landets realskolor, gymnasier och handelsskolor.

Esperanto infördes som valfritt ämne i Beskowska skolan i Stockholm. Skolans rektor ledde själv undervisningen.

Brasilianska parlamentet beviljade ett anslag av 1,500 milrejs till esperantorörelsen inom landet.

I Wien deltog samtidigt 2,300 personer i esperantoundervisning. Klassernas antal utgjorde 73.

Esperantoundervisning infördes i städerna Milanos, Boulognas och Cremonas folkskolor. Antalet lärjungar i esperantoklasserna utgjorde resp. 2000, 200 och 225.

Under vintern 1921—22 pågingo i aftonskolor och folkhögskolor i Italien 350 esperantokurser.

I Tyskland voro under samma vinter 1,592 kurser anordnade, vilka räknade 40,256 deltagare.

Esperanto undervisades i folkskolorna i 162 tyska städer.

.....
“Nu röster jeg for det allt sammen, for jeg forstaar ikke ett Ord af det“, yttrade en av de danska representanterna vid Nordiska Fredsförbundets kongress i Danmark 1921 sedan världsspraksfrågan diskuterats.

Det visar sig, säger fröken M. Noll, den välkände fredskämpen, att man behöver ett gemensamt språk även för de skandinaviska folken.

Ett intensivt arbete för Esperanto

är behövt i vårt land. Detta framgår tydligt av esperantofrågans behandling inför Nationernas Förbund. Medan representanter för de stora nationerna erkänna ett neutralt hjälpspråks stora betydelse och framhålla esperantos framstående förtjänster, skynda de mindre nationernas representanter, däribland skam till sägandes även de svenska, att med obehövt nit fjäska upp sig för dessa större nationer genom att förklara, att vi så gärna lära oss deras språk, varigenom vi ju få tillgång till den stora kulturen. Det är slående huru oförstående representanterna för Sverige, Norge och Danmark äro inför världsspraksfrågan.

Det torde vara överflödigt att här gå närmare in på frågan. Vad som fordras är ett ihärdigt och målmedvetet arbete för esperanto, det har nu kommit så långt att det kan icke dö, därför måste det segra.

.....

Kursledare.

Säkert ha Ni haft många kursdeltagare, som varit mycket duktiga, mycket energiska och lovande, men som ändå inte hållit ihop med gruppen utan på sätt och vis gått förlorade för rörelsen. Kanske ha några i stillhet fortsatt, troligen ha de flesta icke gjort det. Nu är ett tillfälle att samla dessa till en repetitionskurs med målet att ta examen.

Kanske visar det sig att några inte vill nöja sig med lägre examen. Gör då två kurser, en för den högre och en för den lägre. Varför ska vi här i Sverige nöja oss med att ligga så långt efter, när vi dock en gång lägo i ledningen? Jag hoppas, jag tror att examensdiplomet skall kunna bilda en hävstång för höjande av intresset och även ett medel att förena esperantisterna från olika delar av landet. Isolerade medlemmar böra t. ex. genom La Espero eller examenskommitterade söka kontakt med närmaste grupp (eller också direkt genom hänvändelse till nämndens ordförande erhålla anvisningar och råd). Mycket onödigt arbete undvikes genom att ta råd av erfarna medbröder. Ingen tror, att examensdiplomet ger kunskapen, det är ju tvärtom kunskaperna som berättiga till diplomet. Man kan alltså vara lika god esperantist utan examen, men det är dock för sakens skull gagneligt att underkasta sig mödan, och säkert bidrar examensarbetet till att göra kunskaperna fastare och mera systematiska. Nämnden skall icke blottställa någon, som eventuellt misslyckas, genom att nämna hans namn. Det sparas tills han lyckas.

.....

S. J.—n.

VÄRVA NYA MEDLEMMAR!

Ett reseminne.

Under min vistelse i Haag, såsom deltagare i arbetare-internationalernas världsfredskongress i december månad 1922, kom jag av en händelse att köpa tidningen "Esperanto Triumfonta". Jag läste där en annons om en "lunĉejo" i Weimarstraat 63, där man talade esperanto. Jag begav mig alltså dit för att in-taga lunch.

Här må jag sticka in följande förklaring. Jag har då och då läst något litet esperanto, så pass att jag kan förstå litet grand esperantotext, men har aldrig talat eller hört språket talas. Men jag trodde mig kunna så pass mycket att jag skulle kunna få mig litet mat på denna "lunĉejo".

Alltså, jag gick till "lunĉejo Carrels". Det första försöket var icke särskilt uppmuntrande: den kvinnliga tjänsteanden försvann utan ett ord då jag frågade: "Ĉu vi parolas esperanton?" Men strax kom en annan fram till mig, varvid jag ställde samma fråga till henne. Hon förklarade då att hon talade esperanto mycket dåligt. Jag blev så glad och förklarade att jag talade esperanto "multege malbone" och efter denna förklaring voro vi goda vänner; jag talade om att jag var svensk, att jag läst firmans annons samt att jag önskade något litet mat, vilket jag även fick och lät mig väl smaka.

Bäst som jag höll på härmed kom en herre in med esperantostjärnan på rockslaget. Jag blev mäktigt förskräckt, särskilt som han genast dök ned på mig med en hjärtlig hälsning på esperanto. Jag klargjorde för honom mina bristfälliga kunskaper i språket, och bad honom tala sakta, så skulle jag försöka. Och se, det gick verkligen. Vi samtalande i mer än en timme, knaggligt förstås från min sida, men vi förstodo varandra. Jag klargjorde för honom vem jag var och varför jag var här, han talade om att han var firman Carrels chef, att firman hade 50 butiker i Haag, Haarlem och Amsterdam o. s. v. Han frågade efter förhållandena i Sverige och Tyskland, frågade om jag varit på någon esperanto-kongress; själv hade han varit i Prag 1921 och skulle resa till Nürnberg 1923, o. s. v. Ja, vi talade en hel del. Slutligen förde han mig omkring i huset; där var nämligen en stor badanstalt med simhall, vilket ju var mycket intressant

att få se. När jag så skulle bege mig åter, följde han mig till spår-vagnen så att jag icke skulle komma bort på vägen. Jag for min väg, tacksam för att jag träffat en vänlig, tjänstvillig människa, glad över att esperanto kunde vara till sådan nytta oeh önskade att jag verkligen kunde använda detta språk så perfekt som min holländske vän. Men han talade utom holländska även tyska, franska, engelska samt esperanto, och jag — mi parolas nur svede.

Ett litet reseminne, till nytta och nöje!

Ernesto.

.....

Kurs i Esperanto för affärsmän.

Lektion 6.

Ata. Något som **håller på att göras** får ändelsen -ata (eller -ato):

Liverata mendo — en order, som håller på att levereras
La varoj estas nun sendataj — varorna sändas just nu
La komerco estis farata — affären höll på att uppgöras.

Ita. Det som **har gjorts** får ändelsen -ita (eller -ito):

Liverita mendo — en order, som har levererats; en effekterad order
La varo estas mendita — varan har beställts
La ekspedo estis farita — expedieringen hade utförts (blivit gjord).

Ota. Det som **kommer att göras** får ändelsen -ota (eller -oto):

Liverota mendo — en order, som skall levereras
La komerco estas farota — affären är färdig att utföras
La ofertitaj varoj estis sendotaj — de offererade varorna voro i begrepp att avsändas.

Obs. att ovannämnda former överensstämmer med 5:e lektionens -anta, -inta och -onta-ändelser, med den skillnad likväl att dessa beteckna den, som **gör, har gjort** eller **skall göra** något i motsats till -ata, -ita och -ota, vilka beteckna det som **göres** (blir gjort), **har gjorts** (blivit gjort) eller **skall göras** (skall bliva gjort).

U. En uppmaning, befallning eller önskan uttryckes med ändelsen -u:

Respondu tuj — svara genast!
Mi deziras, ke vi sendu la varojn al sekvanta adreso — jag önskar, att Ni måtte sända varorna till följande adress.

Us. Ifråga om villkorsställning använder man ändelsen -us:

La varo estus ekspedita, se la fabriko nin ne trompis — varan skulle ha expedierats, ifall fabrikan ej bedragit oss.

I vanligaste fall igenkännes villkorstem-pus på "skulle", men man bör noga beakta, att svenskan har flera olika "skulle". Det kan uttrycka något som skall hända eller något som önskas, lika ofta som det betyder en villkorsställning:

Han skulle just gå — li *estis* ironia
Vi skrevo att Ni skulle leverera varorna til firman Ago — ni skribis, ke vi *liveru* la varojn al la firmo Ago

Om varan är god, skulle jag vilja beställa något — se la varo estas bona, mi *volus* mendi iom,

endast i den sista satsen är -us-formen berättigad.

Översätt till svenska:

Mendi. Aĉeti. Mi mendas. Li aĉetas.
Mendanto. Aĉetanto. Mendita varo. La mendo estas sendota. La maŝino estas aĉetita de la firmo. Ili estis senditaj multajn varojn per vaporsipo (ångfartyg). La varoj estis senditaj per vagonaro (tåg). Bonvolu skribi al la firmo jene: Ni mendas post ricevo de via oferto jenajn varojn, kaj ni deziras, ke vi notu la mendon kondiĉe (med villkor att) ke la varoj estas de plej bona kvalito kaj precize laŭ senditaj specimenoj. Se vi ekspedus erare, vi mem portos ĉiujn elspezojn (utgifter).

Traduku esperanten:

Sälja en vara. En såld vara. En som säljer (försäljare). Offerten skall avsändas i dag (hodiaŭ). Erkänna (konfirmi) en uppgjord affär. En leverans, som håller på att utföras. Vi hava mottagit Edert brev och tacka (danki) för utfört uppdrag (plenumi). Vi beklaga likväl (tamen), att Ni ej kunde sända oss varorna fortare. Om vi vetat av (scii) att detta skulle hända (okazi), hade vi säkerligen (certe) ej antagit (akcepti) Edert anbud. Vi önska, att detta ej måtte upprepas i framtiden (est-onteco).

LEANDER TELL.

Prästgårdsgatan 42, Stockholm Sö.

.....

Från expeditionen.

Har ni ännu icke insänt medlemsavgiften i Svenska Esperanto-Förbundet för 1923, så gör det ofördröjligen!

Arssvgiften är kr. 5: 50, inberäknad tidningen; prenumeration på La Espero utan direkt medlemskap i förbundet, kostar kr. 3: 50 pr år.

*

Ni bör icke heller glömma att förnya prenumerationen på Esperanto Triumfonta. Prenumerationspriset utgör pr 1/1 år kr. 12: —, 1/2 år kr. 6: — och för 1/4 år kr. 3: —. Prenumeration verkställs hos Förlagsföreningen Esperanto, Stockholm 1.

*

I januari är det lämplig tid att starta nya kurser, vilka då hinna avslutas till våren. Begär propagandamaterial och upplysningar från expeditionen!

*

Inrapporera nya kurser! Sprid propagandalitteratur! Observera tillkännagivandet om den nya broschyren i annons på sista sidan! Använd esperanto!

Svenska Esperanto Förbundet

(Sveda Esperanto-Federacio)

Adress: Stockholm 1

har till uteslutande ändamål det mellanfolkliga hjälpspråkets utbredande och befrämjande.

Årsavgift för fristående medlemmar kr. 5:50 inberäknat prenumerationsavgiften för La Espero.

Förlagsföreningen Esperanto u. p. a.

(Eldona Societo Esperanto s. p. r.)

Adress: Stockholm 1

tillhandahåller all slags esperantolitteratur, utger La Espero. Prislista och provnummer sändes gratis och franko.

La Espero

Organ för Svenska Esperanto-Förbundet.

Adress: Förlagsföreningen Esperanto, Stockholm 1,

utkommer en gång i månaden. Prenumerationspris inom Sverige 3:50. Annonspris 10 öre pr mm.

La Estraro de S. E. F.

Honora Prez.: Redaktoro Paul Nylén, Huddinge.

Prezidanto: Fervojoisto G Hedström, Gävle.

Vic-Prezidanto: Ingeniero Rudolf Pehrson, Källbacken 3, Gävle.

Sekretario: Redaktoro Henning Halldor, Helsinggatan 9, Stockholm Va.

Kasisto: Kontorestro Ad. Larsson, Dalagatan 33, Stockholm.

Bibliotekisto: Fil. kand. Carl Ohlsson, Karlavägen 36, Stockholm.

Ĉiujn korespondajojn sendu nur al: "Sveda Esperanto-Federacio, Stockholm 1".

La telefonoj de la sekretario estas: 228 64 9—12 a. t., 1—5 p. t.; je alia tempo 824 89.

En telegramoj notu la telefonnumeron de la sekretario.

Izolitaj samideanoj

dezirantaj aliĝi al U. E. A.

povas ensendi la kotizon, 10 kronoj, al la delegito en Stockholm, redaktoro Henning Halldor, Helsinggatan 9, Stockholm Va.

Atentu la grandajn servojn, kiujn U. E. A. liveras al siaj anoj!

En mycket nyttig bok är

Kiel oni fondas kaj organizas esperantan grupon?

Innehåller råd och anvisningar för bildandet och ledandet av esperantoföreningar, mönsterstadgar m.m. Pris 30 öre.

Förlagsfören. Esperanto, Stockholm 1.

En intressant broschyr, som alla måste äga:

Paul Nylén:

ESPERANTO. Har det någon framtid? Är det många som kunna det?

En essay över det internationella hjälpspråket och skildringar från den första internationella esperantistkongressen i Boulogne.

Broschyren är skriven 1905, men innehållet är till största delen giltigt än i dag.

64 sidor. Pris 25 öre.

Rekvirera ofördröjligen när endast ett begränsat antal finnes!

Förlagsföreningen Esperanto, Stockholm 1.

Nationernas förbund om esperanto som världsspråk.

Generalsekretariatets intressanta, på obestridliga fakta byggda rapport om esperantos utbredning och erfarenheter gjorda därmed utkommer i svensk översättning i februari.

Pris 50 öre.

Förutbeställningar kunna insändas till Förlagsfören. Esperanto, Sthlm 1. Ingen bör underlåta att skaffa sig detta dokument, vare sig han ställer sig tvivlande gentemot esperanto eller redan är esperantist. I båda fallen blir det till nytta.

Sprid denna broschyr! Kommissionärer erhålla rabatt.

HAR NI LÄST

Luyken: Stranga Heredajo,

den nya, spännande originalromanen på esperanto?

Pris 2:25, inb. 3:—.

Förlagsfören. Esperanto, Stockholm 1.

Nedanstående arbeten kunna erhållas fr.

Förlagsföreningen Esperanto Stockholm 1.

Lärobok i Esperanto av P. Nylén	Kr. 1:—
Esperanto-svensk ordbok av G. H. Backman, häft.	„ 3:—
D:o inb.	„ 4:—
Svensk-esperantisk ordbok av G. H. Backman, häft.	„ 4:—
D:o inb.	„ 5:—
Nyckel till Esperanto, 24 sid.	„ 0:10
Esperanta Legolibro av V. Setälä, häft.	„ 2:25
D:o inb.	„ 3:—
Tra la mondo av P. Benneman	„ 1:—
Nova Testamento, klotband ...	„ 2:—
Fundamento de Esperanto av L. L. Zamenhof	„ 2:50
Fundamenta krestomatio av L. L. Zamenhof. Värdefull f. övn.	„ 4:—

Vid order understigande 10 kr. torde 10 proc. av beställningssumman bifogas för porto.

Köpmän! Fabrikanter!

Anslut Eder till

Förbundet för ett Internationellt Handelsspråk.

Sekretarat: PRÄSTGÅRDSGATAN 42 STOCKHOLM.

Prenumeration å veckotidningen

ESPERANTO TRIUMFONTA

mottages av

Förlagsföreningen Esperanto, Stockholm 1.

Pris 1/1 år 12:— sv. kr., 1/2 år 6:—, 1/4 år 3:—

Prenumeration kan börja när som helst.

Anslut Eder till

Svenska Esperanto-Förbundet

Stockholm 1

Årsavgift kr. 5:50, däri inberäknat prenumerationsavgiften för La Espero.

Insänd årsavgiften snarast möjligt!